

MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA
PREVENTIVA EFECTUADA A LA PLAÇA DE LA MERCÈ,
3-4 / CARRER DE LA MERCÈ, 8-10.

(BARCELONA-BARCELONÈS).

Codi MHCB: 128/06

Data de la intervenció: 5 de setembre a 4 d'octubre de 2006.

Lluís Juan González
Barcelona, gener de 2007

ÍNDEX

1. Fitxa tècnica -----	3
2. Introducció -----	4
3. Situació geogràfica-----	5
4. Notícies històriques i intervencions anteriors-----	7
5. Motius i objectius de la intervenció -----	11
6. Mètode de treball -----	12
7. Descripció dels treballs realitzats -----	13
8. Conclusions-----	16
9. Bibliografia -----	17

ANNEXES

• Repertori estratigràfic-----	19
• Documentació fotogràfica-----	23
• Planimetria-----	29

1. FITXA TÈCNICA

NOM DE LA INTERVENCIÓ	Plaça de la Mercè, 3-4 / Carrer de la Mercè, 8-10
UBICACIÓ	Ciutat Vella Barcelona
COORDENADES UTM Fus31N amb Datum ED50 (UB/ITC)	X: 431484 Y: 4581,385 Z: 4,6 m s n m
CONTEXT	Zona urbana
TIPUS D'INTERVENCIÓ	Preventiva terrestre
CLASSE D'ACTIVITAT	Control i/o excavació
DATES D'INTERVENCIÓ	5 de setembre a 4 d'octubre de 2006
PROMOTOR	TELEFÓNICA SAU
EQUIP TÈCNIC	Direcció: Lluís Juan Gonzàlez

2. INTRODUCCIÓ

La intervenció arqueològica preventiva de la qual tracta la present memòria, s'ha dut a terme arran de la necessitat per part de l'empresa TELEFÓNICA SAU de realitzar una rasa que permeti la instal·lació d'una nova línia de telecomunicacions entre els núms 3 i 4 de la plaça de la Mercè i 8-10 del carrer de la Mercè, a la ciutat de Barcelona. L'obra ha estat duta a terme per l'empresa OCTEL i respon al núm de llicència BATECZ5209988-0.

Donat que aquest indret s'inclou en una zona d'interès arqueològic i alt valor històric, es va creure oportuna la necessitat d'intervenir-hi arqueològicament, realitzant-se un Projecte (codi MHCB 128/06) coordinat pel Museu d'Història de la Ciutat, de l'Ajuntament de Barcelona, i encarregant-se la gestió arqueològica a l'empresa ATICS, S.L. La direcció tècnica ha estat a càrrec de l'arqueòleg Lluís Juan Gonzàlez, i ha comptat amb la supervisió del Servei d'Arqueologia Urbana del Museu d'Història de la Ciutat de Barcelona.

Els treballs en qüestió han estat realitzats entre els dies 5 de setembre i 4 d'octubre de 2006.

3. SITUACIÓ GEOGRÀFICA

Com ja hem dit a l'apartat anterior, la intervenció arqueològica s'ha realitzat a la plaça de la Mercè, dins el districte de Ciutat Vella de Barcelona. El terme municipal de la ciutat es troba conformat per la plana que delimiten pel S i pel N respectivament, els rius Llobregat i Besòs, amb els seus respectius deltes. El costat NW es troba delimitat per la serra de Collserola, pertanyent a la Serralada Litoral, i que té com punt dominant el Tibidabo; als seus peus trobem altres turons de menor rellevància com ara el turó de la Rovira, el turó de la Peira, el del Carmel i el del Putxet, entre d'altres. Finalment, la mar Mediterrània delimita la plana pel SE.

En aquesta plana quasi completament urbanitzada avui, es destaquen unes zones clarament diferenciades:

- a) El nucli antic, actual districte de Ciutat Vella, que restà emmurallat fins a mitjans del s. XIX. Proper a la mar, està dominat en el seu costat sud pel gran promontori de Montjuïc, que s'aixeca suaument sobre el pla i cau bruscament sobre la mar, facilitant així la defensa del litoral. En aquesta zona hi podem diferenciar tres àrees:
 - un nucli central, sobre l'anomenat *Mons Taber*. Fou sobre aquest petit puig calcari on es va establir la primigènia ciutat romana que més tard donaria lloc a l'actual Barcelona, la *Colonia Iulia Augusta Paterna Faventia Barcino*.
 - al voltant d'aquest nucli central trobem tot un seguit de petites viles que es van formar en època medieval, dins el perímetre de les muralles aixecades al s. XIII. Aquestes viles noves són els actuals barris coneguts amb els noms de les esglésies que els centralitzen: del Pi, de Santa Anna, de Santa Maria del Mar, de Sant Pere i de la Mercè o dels Còdols; és en aquest sector de la ciutat on hem de situar els treballs que aquí ens afecten.

- els darrers sectors del nucli antic de la ciutat, és a dir, la Rambla i el Raval, començaren a ser urbanitzats quan quedaren inclosos dins del tercer recinte fortificat, que es bastí al llarg de la segona meitat del s. XIV.
- b) Una sèrie de petits nuclis de poblament més densos, antics pobles forans creats a l'entorn de la ciutat, sense possibilitat d'aproximar-se a la Barcelona emmurallada per evidents raons estratègiques. No serà fins a darreries del s. XIX, una vegada enderrocades les muralles, que aniran essent annexionats a la ciutat; així, serà Sarrià la darrera de les vil·les incorporades a la ciutat, ja a principis del s. XX.
- c) Una àmplia zona quadriculada, de carrers amples, planificada a la segona meitat del s. XIX (l'Eixample del pla Cerdà), quan caigueren les muralles medievals que impedièn el creixement urbanístic de la ciutat. L'Eixample va representar la unió entre la Barcelona vella i els municipis del Pla (que, com ja hem dit, acabarien formant part de la ciutat a partir de la fi del segle).

D'aquesta manera, hem de situar els treballs que aquí ens ocupen al límit oriental de la Barcelona medieval, molt proper també al perímetre de l'antiga colònia romana. Fou, en els seus orígens, un barri obert a la Mediterrània, amb una important activitat comercial, però la presència de la muralla de mar des de mitjans del s. XVI va provocar una sensació de congestió i tancament, de la qual no es va poder recuperar fins ben entrat el s. XIX.

4. NOTÍCIES HISTÒRIQUES I INTERVENCIONS ANTERIORS

Context històric

Actualment, la zona coneguda popularment com a barri de la Mercè de Barcelona comprèn la plaça i el carrer que porten el nom de la patrona de la ciutat, i tots aquells compresos entre el carrer Ample, el passeig de Colom, la via Laietana i el Portal de la Pau, ja a les Rambles. Òbviament, l'obertura de la via Laietana durant el s. XX, va modificar el límit septentrional del barri, fent desaparèixer la plaça de Sant Sebastià, que fins llavors havia servit de separació amb la Ribera.

Situat la franja territorial existent entre l'antiga colònia romana i la costa, presenta restes d'habitat humà i necròpolis que es poden remuntar al s. IdC, però no serà fins el s XII quan es comença a urbanitzar per donar lloc a l'anomenada vilanova dels Còdols. Aquest procés d'ocupació del territori cal relacionar-lo amb el creixement poblacional propiciat per la bonança agrícola que es va viure entre els ss X i XII, fenomen al qual més tard haurem d'afegir el creixement comercial dels segles posteriors. És un fenomen força ràpid que ens permet parlar, ja en el s. XII, dels Còdols com una de les vilesnoves que s'havien desenvolupat al voltant del *pomerium* romà, una vilanova amb una base econòmica centrada en l'activitat comercial i portuària, fruit de la seva proximitat a la línia de costa, ben diferenciada de les vilesnoves dels Arcs, de Sant Cugat o de Sant Pau, totes elles d'economia agrícola i ramadera.

La construcció del temple dedicat a la Mare de Déu de la Mercè per part dels mercedaris, cinquanta anys més tard que Ramon Nolasca fundés l'orde el 1218, amb la finalitat de rescatar captius cristians i dedicar-se al comerç, va crear un nucli centralitzador del barri que va acabar per donar-li el nom. D'aquest primer edifici no en queda res, doncs el que observem actualment es fruit d'una reforma del 1765, i es troba unit, mitjançant dos ponts d'obra, a les restes del convent dels mercedaris que podem contemplar, molt desfigurades, a l'actual comandància de l'exercit, propietari de l'edifici des del 1846. De fet el temple va prendre importància després que els consellers de la ciutat decidissin declarar

la Mercè com a patrona de Barcelona el 1687, al haver lliurat, segons ells, els camps d'una plaga de llagosta.

Un segon eix vertebrador del barri fou el convent de Sant Francesc, situat a l'actual plaça del Duc de Medinaceli, fundat al s XIII sota protecció de Jaume I, i desmantellat el 1822 amb el trienni liberal, en sospitar-se que l'orde franciscà conspirava contra el govern. Durant anys el solar es va destinar a presó de dones, fins que el duc de Medinaceli va reclamar-ne els seus drets com a propietari, que foren reconeguts per l'Ajuntament, i els va cedir en part a la ciutat per ampliar la plaça.

Aquests dos centres neuràlgics són articulats pel carrer Ample, un dels més carismàtics de la Barcelona medieval. També conegut com a carrer dels Marquet, degut a l'existència de propietats d'aquesta família de prohoms barcelonins, el carrer Ample va acabar rebent aquest nom per ser el carrer més ample de la ciutat. Entre els ss XVI i XIX va convertir-se en la via principal de Barcelona, construint-se palaus i casals de famílies benestants que van substituir en bona part l'esperit que fins aleshores tenia el carrer de Montcada. Degut a les seves dimensions, s'hi van celebrar justes, torneigs i curses de cavalls, essent lloc de residència dels monarques en les seves estades a la ciutat. Tristament, la gairebé totalitat de les seves edificacions medievals foren substituïdes al llarg dels ss XIX i XX pels immobles que observem avui dia.

Durant anys l'activitat principal del barri fou el comerç, en part degut a la seva proximitat al mar, i a la presència del mateix orde mercedari, que estava molt vinculat al comerç amb Amèrica. La construcció de la muralla del mar entre el 1553 i 1563 sota regat de Carles V va tancar el barri a la costa i va donar-li una imatge de foscor i congestió que va perdurar fins a finals del s. XIX. L'enderroc del mur el 1877 (emmarcat dins el llarg procés d'enderroc de la muralla), gràcies a la pressió dels comerciants de la zona, va donar nous aires a la Mercè, amb l'obertura del passeig de Colom, que va permetre tenir de nou vistes al mar; moltes entitats bancàries es van establir llavors en aquests terrenys, convertits en passeig habitual de l'aristocràcia i la burgesia barcelonina. Però fou un miratge que durà ben poc, doncs amb el trasllat progressiu dels bancs i les famílies burgeses cap al nou Eixample, el barri de la

Mercè va tornar a caure en la deixadesa i la foscor, imatge que es va voler solucionar amb l'obertura de places com la del duc de Medinaceli o la d'Antoni López a finals del s. XIX, o la de la Mercè el 1981, que si més no va

permetre observar en tot el seu esplendor la façana del temple, fins llavors encaixonat entre carrers estrets.

Intervencions anteriors

El barri de la Mercè no ha patit transformacions urbanístiques importants en els darrers anys, tret de l'obertura de la plaça de la Mercè el 1981, la qual simplement va consistir en l'enderroc d'una illa de cases, sense que es realitzés cap moviment de terra o excavació de cap mena. Es per aquest motiu que el coneixement que tenim del seu subsòl és molt limitat.

Tot i així, es tenen notícies de l'existència d'una zona de necròpolis tardo romana formada per tombes de fossa simple, enterraments en àmfora i algun sarcòfag monolític, a la seu del Govern Militar, extenent-se per la plaça del duc de Medinaceli i pel carrer de Josep Anselm Clavé cap el nord.

El 1997, una excavació en extensió a la plaça Joaquim Xirau va permetre documentar diverses estructures productives d'època altimperial, així com les restes d'un mausoleu del tipus *capsa taulae*, amb les restes del difunt incinerat i un petit aixovar format per objectes personals de vidre i ceràmica; en estar tot amortitzat durant el s III dC, es va arribar a la conclusió d'estar davant un centre productiu o vil·la en ús des del s IdC fins la segona meitat del s IIdC, i amb zones d'enterrament relacionades (HUERTAS, 1997). En la mateixa excavació també es van poder documentar 20 m de l'antiga muralla del s XIII. Molt a prop, al carrer Nou de Sant Antoni i el passatge de la Pau, A. Bordas va poder documentar diferents estrats baiximperial i medievals sense gaire rellevància, en el transcurs de les obres per instal·lar la recollida pneumàtica de residus¹.

Relacionats amb les restes de la plaça Joaquim Xirau, cal fer esment dels treballs duts a terme per V. Triay al núm. 5 del carrer Ample, que van permetre documentar, a partir dels rebaixos necessaris per instal·lar una escala, un

enterrament del s I dC, observant-se en tot moment una estratigrafia similar a la descrita per J. Huertas (TRIAY, 2004).

Finalment, és bo mencionar l'excavació duta a terme al carrer de Carabassa per D. Grinyo, on s'ha pogut apreciar l'existència d'estructures altmedievals i estratigrafia altimperial molt poc alterada per construccions modernes, els resultats de la qual resten encara inèdits².

¹ Excavació realitzada per Anna Bordas, l'any 2001.

² Excavació realitzada per Damià Griñó, l'any 2006.

5. MOTIUS I OBJECTIUS DE LA INTERVENCIÓ

Tal i com hem indicat en els apartats anteriors, els treballs arqueològics duts a terme han estat propiciats per la necessitat de l'empresa TELEFONICA SAU de realitzar una rasa que permeti la instal·lació d'un cablejat per establir una nova línia de telecomunicacions. El fet de que la zona afectada estigui situada en un indret d'interès arqueològic i alt valor històric, com hem vingut explicant en l'apartat 3, ha donat peu a que es considerés la presència d'un control arqueològic preventiu en vistes a la possible aparició de restes i estructures, seguint el procediment establert per la llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català, i el Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic.

Podem resumir l'interès històric i arqueològic de la zona on s'han de dur a terme els treballs en diferents aspectes entre els quals destaca el fet que estem en una zona que formaria part del *suburbium* de l'antiga ciutat romana de Barcelona, havent-se documentat tot un seguit d'enterraments baix imperials, a les rodalies de la plaça del duc de Medinaceli, així com un enterrament altimperial al núm 5 del carrer Ample. Igualment, és un sector de la Barcelona medieval molt poc estudiat arqueològicament degut a les poques transformacions urbanístiques que s'hi han dut a terme en els darrers vint anys.

Tots aquests motius creiem que justifiquen per si sols la importància de dur a terme els citats treballs arqueològics a la zona per tal de localitzar i documentar les possibles restes patrimonials que poguessin veure's afectades per l'actuació urbanística, procurant obtenir la màxima informació de l'àrea i així complementar els estudis realitzats fins el moment.

6. MÈTODE DE TREBALL

Tal i com el Museu d'Història de la Ciutat de Barcelona especifica, en aquesta intervenció arqueològica s'ha utilitzat el mètode de registre ideat per E. C. Harris (1979)i A. Carandini (1977).

Es tracta d'una metodologia sistemàtica que consisteix a registrar objectivament els estrats que s'exhumen, amb l'objectiu d'entendre'n la formació, delimitació, estructuració i ordre de deposició. Per a fer-ho, es numera els estrats sota el nom d'"unitat estratigràfica" (UE), que els individualitza els uns dels altres. Cada UE es registra en una fitxa on s'indiquen les dades que permeten la seva correcta identificació i descripció (ubicació en el jaciment, característiques físiques, situació en les plantes i seccions i posició física respecte a la resta d'UE del jaciment amb les quals es relaciona).

Aquest mètode també inclou la realització de material gràfic: planimetria d'una banda i fotografia de l'altra. La planimetria es concreta en plantes i seccions, les quals ens donen, respectivament, una visió diacrònica i una de sincrònica de les troballes realitzades. Pel que fa al material fotogràfic, és imprescindible per a la constància visual dels treballs realitzats.

7. DESCRIPCIÓ DELS TREBALLS REALITZATS

Els treballs als quals fa referència la present memòria s'inicien el dia 4 de setembre de 2006. Cal dir, però, que en el moment de l'arribada del tècnic arqueòleg, ja s'havia obert una petita part de la infraestructura sobre la qual s'havia de realitzar el control.

Tal i com indicava el projecte d'obra entregat al MHCB, l'intervenció suposava l'obertura d'una rasa de 79 m i 60 cm de fondària a la plaça de la Mercè de Barcelona, per tal d'instal·lar unes noves connexions telefòniques per a la seu del rectorat de la Universitat Pompeu Fabra, situada al núm 12 del carrer de la Mercè. Dita rasa presenta tres trams: el més llarg recorreria tota la banda de la plaça coincidint amb el carrer Ample, que nosaltres hem definit com a rasa 100; el segon es situaria a la banda meridional de la plaça, just davant de l'edifici del Registre Civil, definida com a rasa 200; i finalment el tercer tram seguiria la banda de la plaça compartida amb el carrer de la Mercè, definida com a rasa 300. Igualment, el projecte també determinava la col·locació de dues petites arquetes de connexions.

Rasa 100

Com ja hem dit, aquesta rasa segueix en la seva practica totalitat, la banda de la plaça de la Mercè compartida amb el carrer Ample. Presenta 40cm d'amplària i una profunditat no superior a 60cm, tot i que en el seu extrem meridional es va fer un petit rebaix de 1,50m per tal de connectar el tub instal·lat amb una arqueta ja existent.

En el moment de l'arribada del tècnic arqueòleg, aquest tram ja estava obert en un 25%, observant-se l'existència d'una estructura parcialment desmuntada (UE 104). L'estudi visual de dita estructura permet dir amb seguretat que es tracta del mur de façana de les finques que van ocupar el solar de la plaça fins el 1981; igualment, la seva tipologia constructiva, amb maó, pedres irregulars i morter groguenc, permet afirmar que es tracta d'una obra contemporània en

cap cas anterior al s. XIX³. Aquesta estructura es va anar documentant a mesura que es va anar obrint la rasa, tret en alguns punts on es trobava ja desmuntada al haver-se instal·lat diferents serveis d'enllumenat públic.

Pel que fa al mètode utilitzat per obrir el subsòl, aquest va suposar el desmantellament del paviment de lloses actual mitjançant martell pneumàtic i la retirada del farciment, una barreja de sauló, argila i material constructiu, de manera manual, amb pic i pala. En els trams on va ser necessari, es va desmantellar el mur de façana ja esmentat, fins la fondària desitjada⁴.

³ Veure Annexes, fotograf. 3 i 4

Rasa 200

Aquesta rasa transcorre per la banda meridional de la plaça, estant situada davant de l'edifici del Registre Civil. A l'igual que amb la rasa anterior, es va procedir a desmantellar el paviment actual mitjançant martell pneumàtic, per després extreure el sediment de manera manual amb pic i pala, sediment format majoritàriament per sauló, argila i restes de material constructiu⁵. En cap cas s'ha observat la presència de restes arqueològiques ni de cap indici que permetés fer sospitar de la seva existència.

Rasa 300

El tercer tram transcorre per la banda de la plaça compartida amb el carrer de la Mercè, concretament davant els núms 8-12 del mateix. El paviment de lloses es va desmuntar també amb martell pneumàtic i es va procedir al buidat del sediment de manera manual. Aquest sediment també es trobava format majoritàriament per sauló, argila i material constructiu, composició molt comuna en els farciment de les rases practicades per la instal·lació de serveis. En aquest cas tampoc es va observar cap resta patrimonial ni cap evidència que pogués fer-ne sospitar la seva existència⁶.

⁴ Veure Annexes, fotograf. 1

⁵ Veure Annexes, fotograf. 5 i 6

⁶ Veure Annexes, fotograf. 7 i 8

8. CONCLUSIONS

El resultat de la intervenció a la plaça de Mercè, 3-4 / carrer de la Mercè, 8-12 amb codi MHCB 128/06, constata la inexistència de restes arqueològiques rellevants a la zona afectada, podent-se parlar de resultats negatius.

L'estratigrafia que s'ha pogut documentar ha consistit en una seqüència contemporània formada per una capa de lloses que conformen el paviment del carrer, cobrint una capa de preparació de formigó. Per sota d'aquesta capa de formigó ha aparegut sauló barrejat amb argiles i material constructiu, que cobria serveis moderns (aigua, gas, electricitat). Simplement cal remarcar l'existència de la línia de façana dels blocs de cases que ocuparen el solar de la plaça fins a principis dels anys 80, documentats al llarg de la rasa 100 i que, per característiques tipològiques, no sembla que puguin ser anteriors al s. XIX.

L'escassa profunditat de les rases realitzades (amb un màxim de 60cm), ha impedit documentar les cotes inferiors, per la qual cosa no es pot descartar que hi hagi restes arqueològiques per sota d'aquestes, i més si tenim en compte l'existència d'un sector de necròpolis tardoromana en solars adjacents, així com un enterrament altimperial a escassos metres.

9. **BIBLIOGRAFIA**

- AAVV.- *Actes del I congrés d'història del Pla de Barcelona, celebrat a l'Institut Municipal d'Història. El Pla de Barcelona i seva història.* 1982.
- AAVV.- *Història de Barcelona*, vol. 2, 3, 4, 5. Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 1992.
- ALBERCH I FUGUERAS *et alii*.- “Ciutat Vella i Eixample” a *Els Barris de Barcelona*, Vol I, Ed. Enciclopèdia Catalana, Barcelona, 1999.
- AJUNTAMENT DE BARCELONA. *Urbanisme de Barcelona*.
<http://www.bcn.es/urbanisme/>
- CARANDINI, A.- *Historias en la tierra. Manual de excavación arqueológica*. Crítica. Barcelona. 1977.
- CIRICI, A.- *Barcelona, pam a pam*. Barcelona, 1976.
- HARRIS, Edward C.- *Principios de estratigrafía arqueológica*. Crítica. Barcelona. 1979.
- HUERTAS, J.- *Informe memòria de la intervenció arqueològica a la plaça Joaquim Xirau/ plaça dels Banys*. Barcelona, 1997.
- TRIAY, V.- *Memòria de la intervenció arqueològica al carrer Ample, 5, Barcelona*. Barcelona, 2004.

ANNEXES

- **Repertori estratigràfic**
- **Documentació fotogràfica**
- **Planimetria**

REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

Fitxa d'unitat estratigràfica				UE : 101	
Sector: rasa 100		Codi MHCB: 128/06		Cronologia: S. XX	
DEFINICIÖ :	Paviment actual del carrer.				
DESCRIPCIÖ :	Estrat superficial format per lloses de formigó.				
MATERIAL DIRECTOR :					
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a		
	Rebleix a		Es reblert per		
	Cobreix a	102	Es cobert per		
	Talla a		Tallat per		
	Es recolza a		Se li recolza		
	S´entrega a		Se li entrega		

Fitxa d'unitat estratigràfica				UE :102	
Sector: Rasa 100		Codi MHCB: 128/06		Cronologia: S. XX	
DEFINICIÖ :	Preparació del paviment de lloses.				
DESCRIPCIÖ :	Capa de formigó amb una potència mitja de 20cm.				
MATERIAL DIRECTOR :					
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a			Equivalent a	
	Rebleix a			Es reblert per	
	Cobreix a	103		Es cobert per	101
	Talla a			Tallat per	
	Es recolza a			Se li recolza	
	S´entrega a			Se li entrega	

Fitxa d'unitat estratigràfica				UE :103	
Sector: Rasa 100		Codi MHCB: 128/06		Cronologia: S. XIX-XX	
DEFINICIÖ :	Mur				
DESCRIPCIÖ :	Mur format per carreus de pedra irregulars i maons, lligats amb morter blanquinós. Façana de les finques que ocuparen la plaça fins el 1981.				
MATERIAL DIRECTOR :					
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a		
	Rebleix a		Es reblert per		
	Cobreix a		Es cobert per	102	
	Talla a		Tallat per		
	Es recolza a		Se li recolza		
	S´entrega a		Se li entrega		

Fitxa d'unitat estratigràfica				UE :104	
Sector: Rasa 100		Codi MHCB: 128/06		Cronologia: S. XX	
DEFINICIÓ :	Estrat				
DESCRIPCIÓ :	Estrat format per una barreja de sauló, argila i material constructiu.				
MATERIAL DIRECTOR :					
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a		
	Rebleix a		Es reblert per		
	Cobreix a		Es cobert per 102		
	Talla a		Tallat per		
	Es recolza a		Se li recolza		
	S´entrega a 103		Se li entrega		

Fitxa d'unitat estratigràfica				UE : 201	
Sector: rasa 200		Codi MHCB: 128/06		Cronologia: S. XX	
DEFINICIÓ :	Paviment actual del carrer.				
DESCRIPCIÓ :	Estrat superficial format per lloses de formigó.				
MATERIAL DIRECTOR :					
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a		
	Rebleix a		Es reblert per		
	Cobreix a	102	Es cobert per		
	Talla a		Tallat per		
	Es recolza a		Se li recolza		
	S'entrega a		Se li entrega		

Fitxa d'unitat estratigràfica					UE :202
Sector: Rasa 200		Codi MHCB: 128/06		Cronologia: S. XX	
DEFINICIÓ :	Preparació del paviment de lloses.				
DESCRIPCIÓ :	Capa de formigó amb una potència mitja de 20cm.				
MATERIAL DIRECTOR :					
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a			Equivalent a	
	Rebleix a			Es reblert per	
	Cobreix a	103		Es cobert per	101
	Talla a			Tallat per	
	Es recolza a			Se li recolza	
	S'entrega a			Se li entrega	

Fitxa d'unitat estratigràfica				UE :203	
Sector: Rasa 200		Codi MHCB: 128/06		Cronologia: S. XX	
DEFINICIÓ :	Estrat				
DESCRIPCIÓ :	Estrat format per una barreja de sauló, argila i material constructiu.				
MATERIAL DIRECTOR :					
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a		
	Rebleix a		Es reblert per		
	Cobreix a		Es cobert per	102	
	Talla a		Tallat per		
	Es recolza a		Se li recolza		
	S'entrega a		Se li entrega		

Fitxa d'unitat estratigràfica				UE : 301	
Sector: rasa 300		Codi MHCB: 128/06		Cronologia: S. XX	
DEFINICIÖ :	Paviment actual del carrer.				
DESCRIPCIÖ :	Estrat superficial format per lloses de formigó.				
MATERIAL DIRECTOR :					
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a			Equivalent a	
	Rebleix a			Es reblert per	
	Cobreix a	102		Es cobert per	
	Talla a			Tallat per	
	Es recolza a			Se li recolza	
	S'entrega a			Se li entrega	

Fitxa d'unitat estratigràfica				UE :302	
Sector: Rasa 300		Codi MHCB: 128/06		Cronologia: S. XX	
DEFINICIÓ :	Preparació del paviment de lloses.				
DESCRIPCIÓ :	Capa de formigó amb una potència mitja de 20cm.				
MATERIAL DIRECTOR :					
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a			Equivalent a	
	Rebleix a			Es reblert per	
	Cobreix a	103		Es cobert per	101
	Talla a			Tallat per	
	Es recolza a			Se li recolza	
	S´entrega a			Se li entrega	

Fitxa d'unitat estratigràfica				UE :303	
Sector: Rasa 300		Codi MHCB: 128/06		Cronologia: S. XX	
DEFINICIÖ :	Estrat				
DESCRIPCIÖ :	Estrat format per una barreja de sauló, argila i material constructiu.				
MATERIAL DIRECTOR :					
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a			Equivalent a	
	Rebleix a			Es reblert per	
	Cobreix a			Es cobert per	102
	Talla a			Tallat per	
	Es recolza a			Se li recolza	
	S´entrega a	103		Se li entrega	

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

Fotografia núm. 1: Vista de la rasa 100

Fotografia núm. 2: vista de la rasa 100

Fotografia núm. 3: UE 104

Fotografia núm. 4: UE 104

Fotografia núm. 5: Vista de la rasa 200

Fotografia núm. 6: Vista de la rasa 200

Fotografia núm. 7: Vista de la rasa 300

Fotografia núm. 8: Vista de la rasa 300

DOCUMENTACIÓ PLANIMÈTRICA

